

„Korzenie”

W stosownym wieku umiera Estera, pobożna żydówka, zamieszkująca Hajfę. Żałobę przeżywa cała rodzina, zwłaszcza ukochana wnuczka Chana. Pewnego dnia podczas porządków w mieszkaniu babci odnajduje pod łóżkiem małą walizeczkę. Znajdują się w niej dokumenty dotyczące zaginionego podczas wojny dziadka. Chce dowiedzieć się co się z nim stało. W tym celu rusza do w podróż do Sandomierza, miejscowości gdzie żyli jego dziadkowie. Na stacje w Sandomierzu zajeżdża pociąg. Wsiada z niej Chaim, student jesziwy Chachmej, wracający do domu na wakacje. Czeka na niego rodzina. Wita się z nimi czule i idzie do synagogi odwiedzić rabina. W dawnej synagodze mieści się archiwum Sandomierskie, Chana liczy że odnajdzie w nim zmiankę o dziadku. Rabin oznajmia mu że ma dla niego żonę. We wrześniu 1939 roku na Polskę napadają Niemcy oraz związek sowiecki. Chaim udaje się do synagogi. Rozmawia z Rabinem. Pod synagogę zajeżdża samochód. Ukrywa się. Niemcy na jego oczach zabijają rabina, a następnie dewastują bożnicę. Jakiś czas po wyjściu Niemców wyłazi z ukrycia. Zabiera Torę i wychodzi. Ukrywa ją. Znajduje pracę u miejscowego krawca. Chana odwiedza kirkut. Spotyka tam starszą kobietę. Mówi że szuka dziadka. Kobita zaprasza ją na herbatę. Rachel mówi że jest córką Sandomierskiego rabina. Po śmierci jej rodziny przygarną ją Chaim Cymerman. Ester żona Chaima oznajmia mężowi że jest w ciąży. On postanawia uciec. Sprzedaje kosztowności, poprzez krawca. Uciekają. Chaim przypomina sobie o ukrytej torze, i postanawia po nią wrócić. Niemcy aresztowali krawca, trwa przesłuchanie. Ester i Rachel boją się o Chaima. Chaim wyjmuję z ukrycia zwój. Pod dom zajeżdżają samochody. Ester rzuca się do ucieczki. Krawiec po torturach wydaje Chaima. Oficer wyjmuję broń i strzela. Chaim pada. Ptaki zlatują w powietrze. Niemcy odjeżdżają. Rachela podchodzi do Chaima. Na jego prośbę zabiera Torę i ucieka. Biegnie przerażona przez las. Dom w którym się ukrywali pali się. Pada strzał. Upada. Ktoś ją zabiera. Budzi się. Żyje. Do ksiądz ukrywa ją w schowku za zakrystią. Rachel daje Chanie zwój. Zaprowadza ją w miejsce śmierci jej dziadka. Chana kładzie w tym miejscu kamyk.

Franciszek Goszczyński